

Putte-possun jälkeenjääneet paperit

Nimeni on Putte ja olen sika. Kirjoitan tätä viimeisenä iltanani ennen kuin pääsen viimeinkin muuttamaan tästä haisevasta lüävstä.

Odotan muuttoa innokkaana, sillä isäntäni on luvannut, että pääsen täältä solkuämpäreiden seasta arvoiseeni paikkaan, asiallisesti katettuun ruokapöytään, jossa on kaikenlaisia herkkuja ja pöytäliina ja kynttilöitä.

Olen ylpeä siitä, että saan täyttää sian roolin suomalaisessa joulussa. Se kuulemma merkitsee joitakin uhrauksia, mutta niihin olen valmis, sillä olen syntynyt Lipposen hallituksen aikana, Niinistön ollessa valtiovarainministerinä. Minut on kasvatettu ymmärtämään, että nykyisessä taloudellisessa tilanteessa leikkaukset ovat välttämättömiä kaikilla aloilla ja jokaisen on annettava oma siivunsa yhteisen hyvän eteen.

Teen sen ilomielin, vaikka olen lukenut sukuni kronikoista, että aina ei ole näin ollut. Esimerkiksi isoisoemakkoni Fema, joka eli hamassa menneisyydessä Holkerin aikoina, kuuluu karanteen kolme kertaa, ennen kuin suostui lähtemään jouluna A.D. 1989.

Mutta me uusi sukupolvi olemme eri maata. Haluamme nauttia täysin siemauksin muiden kanssa suomalaisesta joulunvietosta. Olen ollut ymmärtävinäni, että sialla on siinä suorastaan juhlakalun osa, vähän kuin morsiamella. Isoenoni Ärjy kertoi, että minutkin hunnutetaan ja minua kohdellaan erittäin lämpöisesti mukavissa valaistuissa sisätiloissa. Kun minut on siihen kuntoon meikattu ja koristeltu, saan uuden kunnianimenkin: kinkku. Tietääkseni karjut kutsuvat sillä nimellä oikein hyvän näköisiä tyttöpossuja...

Kinkkuna pääsen sitten juhlapöytään ja parhaassa tapauksessa saan punaposkisen omenan suuhuni. Mahtaa se olla yllästä! Kukaties näen videolta maailmankuulun serkkupoikani ja suuren ihanteeni Baben seikkailuja, jotka kuulemma ovat kovasti muodissa ihmisten maailmassa.

Hurjimmat huhut jopa väittävät, että kinkkuna joulusika voi saada jopa sähköt, onhan nenämme kuin luotu töpseliä varten. Se se vasta sähkökkää olisi, 220 voltia suoraan sieraimiin. Toivottavasti ei polla sekoa.

Ometan puolen kantturat tosin väittävät, että yksikään sika, joka on täältä joulun alla lähtenyt, ei ole takaisin palannut. Voi niitä hulluja lehmii! Kukapa sellaisesta paratiisista enää tänne palaisi, kun on kerran pois päässyt. Luupäät ovat vain kateellisia, kun kukaan ei huoli hullua lehmää.

Ja nyt! Ellen väärin kuule, ulkoa jo kuuluvat isännän askeleet. Klop-klop-klop. Hän tulee minua hakemaan – minua joka olen ollut vähäarvoisin koko navetan otuksista. Kylläpä nyt kelpaa kadehtia, lehmät ja lampaat ja hevoset. Meikätyttöä viedään! Isännän erikoistehtäviin. Kunniavieraaksi joulupöytään. Voi että jännittää!

Nyt on pakko lopettaa. Ovea jo avataan ja kelpo isäntäni astuu sisään. Heippa vaan kaikille, ja tavataan joulupöydässä. Terveisin Putte.

